

רודיאָרד קיפּלינג

אַנחֵנוּ וְהֵם

אַבָּא וְאַמָּא, אַחוֹת וְגַם אָח – נוּ,
כְּלָנוּ אוֹמְרִים, גַּם אֲנִי כִּףּ נוֹאֵם,
שְׁפָל הַדּוֹמִים לָנוּ הֵם אֲנַחְנוּ,
וְכָל מִי שֶׁלֹּא – הוּא הֵם.
הֵם נִמְצְאִים אַחֲרֵי הָאוֹקֵינוּס,
אַנַחְנוּ אַחֲרֵי הַרְחוֹב הַנוֹהֵם,
אֵךְ לֹא יֵאָמֵן: הֵם רוֹאִים אֶת אֲנַחְנוּ
כְּסֶתֶם סוּג נוֹסֵף שֶׁל הֵם!

אַנַחְנוּ אוֹכְלִים חֲזִיר וְעֵגֶל
בְּסִכּוּ"ם עִם יְרִית מְקַרְנֵי פָּרָה;
הֵם בּוֹלְעִים עֶשֶׂב בְּרֹטֵב אֶגֶל
וְחַיִּיהֶם תְּלוּיִים עַל חוּט הַשְּׁעֵרָה.
הֵם חַיִּים עַל אֵילָן וְלָנִים בְּאָחוּ
וְזַחַל שְׁעִיר לְחֶכֶם נוֹעִם,
אֵךְ שִׁמוּ שְׁחָקִים: הֵם רוֹאִים אֶת אֲנַחְנוּ
כְּסֶתֶם גֹּעַל נֶפֶשׁ שֶׁל הֵם!

אַנַחְנוּ הוֹרְגִים צְפוּרִים בְּקַלִּיעַ,
הֵם מְכִים אַרְיֹת בְּחַנִּית.
מְרֻגְשִׁים אֶצְלָם עִם כְּשֵׁהוֹלְכִים בְּלִי הֶ-;
אַנַחְנוּ – בְּלָבוֹשׁ מַחְנִיק.
אֶצְלָם חִבְרִים נִטְעָמִים בְּנַחַת,
אֶצְלָנוּ הַחֶבֶר הוּא שְׁטוּעִם;
וְאַחֲרֵי כֵּל זֶה, הֵם רוֹאִים אֶת אֲנַחְנוּ
וְאוֹמְרִים אֵיזָה טֶמְבְּלִים הֵם!

אֲנַחְנוּ אוֹכְלִים סְעוּדָה עַל קוֹדֵיָהּ
מִתַּחַת תִּקְרָה יְצוּקָה ;
הֵם שׁוֹתִים חֶלֶב שֶׁל הַשֹּׁד יוֹדֵעַ
בְּתוֹךְ מַעֲרָה אוֹ סִכָּה.
לְרוֹפְאִים נְשַׁלֵּם אֶת אֲשֶׁר הִרְוַחְנוּ,
אֶצְלָם מְשַׁלְּמִים לִפְהֵן –
אֵךְ (אִיזוֹ חֲצָפָה !) הֵם רוֹאִים אֶת אֲנַחְנוּ
וְאוֹמְרִים : "הַבְּרָבְרִים הֵהֵם !"

מֵאֵז וּמִקֶּדֶם בְּלָנוּ הַנַּחְנוּ,
וְכֵךְ כָּל אָדָם טוֹב נוֹאֵם,
שְׂמִי שְׂכֵמוֹנוּ נִחְמַד הוּא אֲנַחְנוּ
וּמִי שְׂאַחַר הוּא הֵם.
אֵךְ אִם תִּחְצוּ אֶת מִימֵי הָאוּקְיָנוּס
בְּמִקּוֹם אֶת הִרְחוּב שֶׁלְכֶם הַנּוֹהֵם,
בְּסוֹף תִּחְשְׁבוּ (עוֹד תִּרְאוּ !) אֶת אֲנַחְנוּ
לְסִתָּם סוּג נוֹסֵף שֶׁל הֵם.

(נוסח עברי: צור ארליך)